

Cançó de la ballada dels marrecs de la Víbria del Poblenou

Si ets un nen
o ets una nena
i encara dus xumet
treu-te'l, ara, de la boca
i fes-ne un farcellet

Te l'emportes a la Rambla
a finals del mes de maig
i me'l poses de garlanda
que després riurem a raig

Sóc la Víbria, sóc la Víbria,
un dels dracs del Poblenou.
Sóc mig serp, sóc mig femella
pels queixals vaig treien foc

I si un dia tu sents pena
per aquell xumet perdut
enrecorda't que la Víbria
el té vora d'aixopluc

Quan oblidis la infantesa
I el teu estimat xumet
tensa que dins de la Colla
te'l tenim ben guardadet

Sóc la Víbria, sóc la Víbria
un dels dracs del Poblenou.
Sóc mig serp, sóc mig femella;
ara ja no em tindràs por

4 de maig de 1995